

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1032/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА и других, због кривичног дела загађење животне средине из члана 260. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Мирослава Кривокуће, и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Драгоша Цукавца, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 47/23 од 10.10.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 14/23 од 19.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Мирослава Кривокуће, и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Драгоша Цукавца, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 47/23 од 10.10.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 14/23 од 19.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К 47/23 од 10.10.2023. године окривљени АА, ББ и ВВ оглашени су кривим због по једног кривичног дела загађење животне средине из члана 260. став 4. у вези става 2. КЗ и изречене су им условне осуде, тако што им је суд утврдио казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одредио да се утврђене казне затвора неће извршити ако окривљени у року проверавања од по једне године, не учине нова кривична дела. Истом пресудом, окривљени АА и ББ осуђени су на новчане казне у износу од по 50.000,00 динара, а окривљени ВВ на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, које су дужни да плате у року од 30 дана од правноснажности пресуде, и одређено да ако окривљени не плате новчане казне у одређеном року, суд ће новчане казне заменити казнама затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени су обавезани да суду плате паушалне трошкове у износима од по 20.000,00 динара, у року од 30 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 14/23 од 19.03.2024. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА, његовог браниоца и браниоца окривљеног ББ,

адвоката Мирослава Кривокуће, и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Драгоша Цукаваца, а пресуда Основног суда у Ивањици К 47/23 од 10.10.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљеног ВВ, адвокат Драгош Цукавац, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду,

- бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Мирослав Кривокућа, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи побијане пресуде тако што ће окривљене ослободити од оптужбе или укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду и нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем, односно другим судијом појединцем.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости су недозвољени.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. истог члана, прописани су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног ВВ, адвокат Драгош Цукавац, захтев за заштиту законитости подноси због битних повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, које не представљају законом дозвољен разлог, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због ког је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Мирослав Кривокућа, захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без одређивања конкретне повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП, али у образложењу захтева износи сопствену оцену доказа и закључке који су супротни оцени доказа и чињеничним утврђењима нижестепених судова, и у том смислу анализира разлоге побијаних пресуда, на који начин, према налажењу Врховног суда, суштински указује на повреду закона из члана 16. и 440. ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које не представљају законске разлоге због којих окривљени преко браниоца могу поднети захтев за заштиту законитости, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд налази да су захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Мирослава Кривокуће, и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Драгоша Цукавца, недозвољени па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић